

λέγει τις ότι ἀγαπᾷ τοὺς γονεῖς του, δὲν εἶναι καὶ ἐπαρ-
μογή αὐτῶν. Ἄν τῷ ὄντι τοὺς ἀγαπῶμεν, πρέπει καὶ
νὰ ὑποτασσώμεθα εἰς αὐτοὺς καὶ νὰ δεικνύωμεν αὐτοῖς
πάρνησιν χάριν αὐτῶν καὶ νὰ προτιμῶμεν νὰ εὐχαρι-

στήσωμεν αὐτοὺς μᾶλλον παρὰ ἑμᾶς αὐτοὺς. — Πρὸς
δὲ τοὺς φυλάττοντας τὴν ἐντολὴν ταύτην ὁ Θεὸς ὁ-
πόσχηται μακροβιότητα καὶ εὐτυχίαν (Ἐφ. γ'. 1—3).

ΙΧΝΕΥΜΩΝ.

Ὁ Ἰχνεύμων εἶναι, ὅπως φαίνεται εἰς τὴν προκει-
μένην εἰκονογραφίαν, ζῶον παράξενον ὄχι μόνον κατὰ
τὴν μορφήν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν τρόπον τῆς ζωῆς· ἀ-
παντᾷται δὲ συνήθως εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἔχει μέ-
γεθος ἐνδὸς καὶ ἡμίσεως ποδὸς ἀπὸ τὴν ἄκρην τῆς κα-
φαλῆς μέχρι τῆς ἄκρας τῆς οὐρᾶς — εἶναι ὁγλ. ὡς μία
γάτα μετρίου μεγέθους.

Ὁ Ἰχνεύμων τρέφεται μὲ πτηνὰ, ἐρπετὰ, καὶ πον-
τικοὺς καὶ διὰ τοῦτο εἶναι πολὺ ὠφέλιμος εἰς τὸν ἄν-
θρωπον εἰς χώραν, ὅποια ἡ Αἴγυπτος, ὅπου τὰ ζῶα
ταῦτα εὐρίσκονται ἐν ἀφθονίᾳ· ἰδίως δὲ χρησιμεύει εἰς
τὸ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν μεγάλην αὐξάνειν τῶν κροκοδείλων,
ἀνιχνεύων καὶ κατατρώγων τὰ ὠὰ τῶν, τὰ ὅποια οἱ
κροκόδειλοι ἐναποθέτουσιν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ.

Ὁ Ἰχνεύμων ἦτο ἐν ἀπὸ τὰ πολλὰ ἀντικείμενα
τὰ ὅποια οἱ Αἰγύπτιοι ἐλάτρευον ὡς θεοῦ, διὰ τὴν
εὐεργεσίαν, τὴν ὅποιαν τοῖς ἔκαμνε καταστρέφων τὰ
ὠὰ τῶν κροκοδείλων, οἵτινες ἐπρόξενουν καὶ πρὸς
νοῦσιν ἀκόμη μεγάλας ζημίας εἰς τὴν χώραν, καὶ
τοὺς ὁποίους μὴ τολμῶντας νὰ φονεύσωσιν ἐπρωκυό-
νουν ὡς θεοῦ! Πόσον ταπεινώνει καὶ ἐξευτελίζει τὸν
ἄνθρωπον ἡ ἀγνοία τῆς ἀληθείας! καὶ πόσον ἡ δαιμο-
νία καὶ πλάνη κάμνει τὸν κύριον τῆς γῆς ὑποδεέ-
στερον καὶ αὐτῶν τῶν ἐρπετῶν!

Ὁ Ἰχνεύμων ἐξημεροῦται πολλάκις καὶ τότε τὸν
μεταχειρίζονται ὡς τὴν κατοικίδιον γαλῆν ἵνα καθαρί-
σῃ τὴν οἰκίαν ἀπὸ τοῦ ποντικοῦ· ἀλλ' ἐνὶ κάμνει
τοῦτο δὲν θεωρεῖ ὡς κακὸν καὶ ἄτοπον καὶ τὸ νὰ ἐπι-
σκεπτεται καὶ τὰς φωλεὰς τῶν ὀρνίθων καὶ νὰ κατα-
τρώγῃ τὰ ὠὰ, τὰ ὅποια εἶναι διὰ τὴν χρῆσιν τῆς οἰ-
κογενείας! νουσιμεύεται δὲ πολὺ καὶ τὰ ὀρνιθοπούλα

ὥστε ἡ ζημία τὴν ὅποιαν προσενεῖ εἰς τὴν οἰκίαν εἶ-
ναι πολὺ μεγαλειτέρα ἐκείνης, τὴν ὅποιαν κάμνουν οἱ
ποντικοί, διὰ χάριν τῶν ὁποίων ἐξημεροῦται.

Εἰς τὴν Ἰνδίαν τὸν μεταχειρίζονται πρὸς καταστρο-
φὴν τῶν σαυρῶν καὶ τῶν πολυπληθῶν ὄφρων· εἶναι
δὲ τόσο ἐπιτήδειος εἰς τὸ ἔργον τοῦτο καὶ τόσο γεν-
ναῖος, ὥστε ἐπιπίπτει καὶ κατ' αὐτῶν τῶν φαρμακε-
ρωτάτων ὄφρων, προσέχων ὅμως πάντοτε νὰ τοὺς
συλλάβῃ ἐκ τοῦ λαμποῦ ὥστε νὰ μὴν ἡμποροῦν νὰ τὸν
δαγκάσωσι. Ὅσάκις δὲ συμβῇ νὰ δαγκασθῇ ἀπὸ κά-
νενα τοιοῦτον, τότε τρέχει εὐθὺς καὶ ἀνασκάπτει καὶ
τρώγει ῥίζαν τινά, ἡ ὅποια ἐνεργεῖ ὡς ἀντιφάρμακον
καὶ τοιοιτοτρόπως τὸ δηλητήριον τοῦ ὄφρος δὲν τὸν
βλάπτει.

ΔΙΚΑΙΑ ΤΙΜΩΡΙΑ.

Ἐπὶ πόσους ποτὲ συνήθεια μεταξὺ τῶν Τούρκων νὰ
βάφωσι μαύρα τὰ ἐργαστήρια ἢ καταστήματα ἐκεί-
νων, οἱ ὅποιοι κατεδικάζοντο ὡς ψεῦσται· τὸ δὲ μαύ-
ρον τοῦτο χρῶμα ἔπρεπε νὰ μένῃ ἐπὶ ἓνα μῆνα!

Ἐὰν ὁ νόμος οὗτος ἐφηρμόζετο εἰς τὴν Ἑλλάδα
μας ὅποιον τήμερον θέαμα θὰ παρίστανον αἱ πόλεις
καὶ ἀκόμη αὐτὰ τὰ χωρία! ἐργαστήρια καὶ οἰκίαι, τὰ
πάντα θὰ ἦσαν μαύρα!

— Τὰ καλὰ ἔργα τοῦ ἀνθρώπου παρομοιάζονται μὲ
κλήμα, τὸ ὅποιον ἂν καὶ δὲν ὑποστηρίξῃ τὴν οἰκίαν
ὅμως τὴν στολίζει.

Εἰ δὲ οὐκ ἔστι. Εἰς τὸ τυπογραφεῖον τῆς Λα-
κωνίας πωλοῦνται εἰς εὐτελεστάτην τιμὴν διάφορα
μικρὰ βιβλία μὲ εἰκονογραφίαν· διὰ τὰ παῖδια, ὡς
λ. γ. ὁ Χωρικός καὶ ὁ ξένος τοῦ Μεγάλου ἀποτελέ-
σματα, ὁ Καλὸς πόμπη, ἡ Ἑλένη καὶ ἡ μήτηρ κλπ.

Ἡ Ἐφημερίς τῶν Παίδων πρὸς ὄφελος τῶν ἐπι-
ζωντῶν θέλει δημοσιεύει ὀλιγόστιχον νεκρολογίαν
παντὸς μικροῦ συνδρομητοῦ, ὅστις, ὃ μὴ γένοιτο, ἡ-
θελε μεταβῇ εἰς τὴν αἰωνιότητα.